

gende, da det sandsynligviis vilde have foranlediget, at Thinget for dette Andragendes Skyld maatte have foretaget en særegen Behandling, og det saameget mindre, som det synes at fremgaae af Andragendet, at den vedkommende Andrager kunde have indsendt sit Andragende noget tidligere til Rigsdagen; det er Noget, som man maa fastholde som rigtigt, at de, der søge Rigsdagens Bistand til at faae jevnet formeentlige Ubilligheder, komme med deres Andragender itide og under en saadan Form, at de kunne behandles; her var fra Formens Side Intet at indvende, men, som sagt, Hensynet til Tiden. Siden første Behandling er det blevet meddeelt Udvalget, at Capitain Agerholm, hvis Andragende omtales i Betænkningen under Nr. 2, har, nagtet det ikke fremgaaer af hans Andragende, dog indgivet sit Andragende til Finantsministeren, men han har faaet et afslaaende Svar. Dette har foranlediget Udvalget til nærmere at overveje dette Andragende, men det har troet alligevel at burde vedblive, hvad det har erklæret i Betænkningen, at det ikke anseer det for rigtigt at foreslaae Sagen henviist til Finantsministeren, da man ikke har kunnet oversee Følgen af en saadan Henviisning. Angaaende de Vædringsforslag, der udenfor Betænkningen ere stillede til denne Behandling, skal jeg paa Udvalgets Vegne udtale, at man ikke har troet at kunne tiltræde de 3 Vædringsforslag, som findes under Nr. 2, 3 og 4. Jeg skal kun for mit personlige Vedkommende tillade mig at tilføie, at dersom det høie Thing overhovedet vil befatte sig med de Andragender, som omhandles i Vædringsforslagene, troer jeg, at Vædringsforslagene Nr. 4 og dernæst Nr. 2 fortrinsviis egne sig til at komme i Betragtning. Jeg fastholder imidlertid min Anskuelse om, at det vil være lidt vanskeligt at gaae ind paa Forhold, naar de ere af en saadan underordnet Betydning. Derimod kan jeg ligesaalidt som Udvalget i dets Almindelighed tilraade at tage Hensyn til Vædringsforslaget udenfor Betænkningen Nr. 3. Det paagjældende Andragende er ikke ledsaget af saadanne Oplysninger, at det efter min Anskuelse vil være rigtigt at fremme det videre. I Udvalgets Betænkning vilde de ærede Medlemmer finde 10 Indstillingspunkter, deels

fra hele Udvalget, og deels fra Fleertal og Mindretal i Udvalget. Angaaende det førstnævnte af disse Indstillingspunkter skal jeg henvise til Betænkningen. Der er et Mindretal, der troer, at samtlige de Forhold, der have foranlediget, at Andrageren, Capitain Pio, er bleven saaledes stillet, som han er, tilraade, at der ydes ham een Gang for alle et lille Beløb; jeg hører til dette Mindretal og kan ikke fravige det Resultat, hvortil jeg ved Overveieelsen af denne Sag er kommen. Angaaende Vædringsforslaget under Nr. 2 troer jeg, at jeg kan fatte mig meget kort, eller rettere, at jeg kan unblade at omtale det, idet den høitærede Finantsminister allerede har erklæret, at han er villig til at gaae ind paa dette efter Udvalgets Formening meget billige Andragende. Udvalgets Fleertal har under Nr. 3 indstillet, at Fru Schøns Andragende henvises til Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet. Det vil sees af Betænkningen, hvilke Grunde Fleertallet har til denne Henviisning; da jeg ikke hører til Fleertallet, tør jeg maaskee vente, at et eller andet af Fleertallets ærede Medlemmer selv vil motivere dette nærmere. — Under Nr. 4 har Udvalget foreslaaet, at Premierlieutenant Willows Andragende henvises til Krigsministeren. Det er i det høie Things Erindring, at den nævnte Mand blev affædiget fra Varedepotet i 1865, umiddelbart efterat han havde afgivet Vidnesbyrd for den i Varedepotsagen nedsatte Commission; et Vidnesbyrd, der, som Commissionen udtrykker sig, ikke var i Faveur af hans Foresatte, og han blev affædiget under saadanne Omstændigheder, at man i Rigsraadets Folkething, som havde havt Actstykkerne forelagte, ikke kunne skjønne rettere, end at der var skeet ham fuldstændig Uret. Jeg skal henvise de ærede Medlemmer, der nærmere vilde undersøge denne Sag, til Forhandlingerne i Rigsraadets Folkething for 6te ordentlige Samling Pag. 2654 og de foregaaende Pagina; man vil der see denne Sag forhandlet i det mere Enkelte, og jeg er overbevist om, at de ærede Medlemmer, som ikke da vare Medlemmer af Rigsraadets Folkething eller toge Deel i disse Forhandlinger, vilde faae det samme Indtryk, som jeg tør sige, at hele Rigsraadets Folkething fik deraf, at der